

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 362

din 31 mai 2011

Prin Raportul nr. 241/IJ/198/SIJ/2011, Inspecția Judiciară a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București prin care a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. 1, 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de apărare a independenței.

Analizând raportul Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/2496/1154/31.01.2011, domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. 1, 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a se constata că prin desemnarea sa în calitate de șef al structurii de securitate la Tribunalul Militar Teritorial București îi este afectată independența.

Domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin a arătat că, urmare a desemnării sale pentru a îndeplini atribuțiile specifice funcției de șef al

structurii de securitate, la data de 17.01.2011, a adresat președintelui instanței o cerere prin care a solicitat să se ia act de faptul că se află în imposibilitate obiectivă de a îndeplini atribuțiile specifice acestei funcții întrucât potrivit dispozițiilor art. 33 din Ordinul Ministerului Apărării Naționale nr. M.S. – 159/16.02.2002 privind protecția informațiilor clasificate în armata României, această funcție presupune subordonarea sa nemijlocită comandantului, iar pe linie de specialitate structurii de securitate ierarhic superioare, prin aceasta aducându-se o gravă atingere principiului independenței magistratului și, totodată, s-a solicitat a se constata că această atitudine nu poate fi catalogată ca fiind refuz nejustificat de a îndeplini și alte atribuții decât cele privitoare la activitatea de judecată.

A apreciat domnul judecător că pentru a se asigura deplina independență a judecătorilor miliari, această funcție poate și trebuie prevăzută în ordinul comun al Ministrului Justiției și al Ministrului Apărării Naționale pentru aprobarea statelor de funcții și de personal pentru toate instanțele militare, adoptat în conformitate cu prevederile art. 135 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 554/2006 privind stabilirea numărului maxim de posturi pentru instanțele militare prin încadrarea cu ofițeri, subofițeri activi de altă specialitate decât magistratura militară, cadre militare care prin statut pot fi subordonate altui ofițer.

Domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin a susținut că, dacă ar accepta să îndeplinească atribuțiile specifice acestei funcții, nu numai că independența sa ar fi afectată, dar s-ar afla într-o vădită stare de incompatibilitate, invocându-se în acest sens prevederile art. 124 alin. 3 și art. 125 alin. 1 și 3 din Constituția României, dispozițiile din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr. 387/22.09.2005.

De asemenea, s-a arătat că, potrivit Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, judecătorul trebuie să se declare independent atât sub aspect individual, cât și

instituțional, imparțial exercitându-și atribuțiile judiciare fără favoruri, subiectivism și prejudecăți și integru, adoptând o conduită adecvată, ireproșabilă pentru orice observator rezonabil.

Domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin a arătat, totodată, faptul că instanțele militare sunt organizate și funcționează la fel ca și instanțele civile, iar judecătorii militari au grad profesional corespunzător judecătorilor instanțelor egale în grad din celelalte 15 curți de apel, astfel cum reiese din prevederile art. 1, 2, 35, 56, 61 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 4, 11, 16 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art. 38, 43 alin. 1, 44 alin. 1 lit. b, 48 alin. 1, 52 alin. 1, 57 alin. 3, art. 105 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 27, 28 și 28² Cod procedură penală.

Menționarea distinctă în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a instanțelor militare nu înseamnă că acestea fac parte dintr-un alt sistem judiciar decât cele civile, justiția fiind unică, iar faptul că instanțele militare au statut de unitate militară, iar judecătorii și procurorii sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate nu implică o subordonare a judecătorilor militari față de președinții și vicepreședinții instanțelor din care fac parte ori din cele superioare, față de directorul Direcției Instanțelor Militare, față de Ministerul Apărării Naționale și cu atât mai mult față de un alt ofițer.

A susținut domnul judecător că, în conformitate cu prevederile art. 12 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, președintele tribunalului desemnează judecătorii care, potrivit legii, trebuie să îndeplinească și alte atribuții decât cele de judecată, însă aceste atribuții nu trebuie să ducă în nicio situație la subordonarea judecătorului față de o altă persoană, calitatea de judecător fiind incompatibilă cu o astfel de subordonare.

S-a arătat că, potrivit art. 116 alin. 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanțele militare au în structură compartimente de documente clasificate, însă potrivit art. 33 din Ordinul

Ministrului Apărării Naționale M. S. nr. 159/16.12.2002, privitor la protecția informațiilor clasificate în armata României, funcția de șef al structurii de securitate presupune subordonarea față de comandant, iar pe linie de specialitate structurii de securitate ierarhic superioare.

Activitatea compartimentului de documente clasificate din instanță este organizată potrivit ordinelor de linie emise de Ministerul Apărării Naționale, ordine care impun principiul subordonării ierarhice a șefului structurii de securitate față de șeful structurii de securitate de la eșalonul militar superior, acest eșalon fiind o structură militară organizată și constituită în temeiul Legii nr. 146/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, iar șeful structurii de securitate a eșalonului superior este un ofițer care nu are atribuții judiciare, astfel că prin desemnarea în calitate de șef al structurii de securitate a unui judecător militar se încalcă independența sa.

S-a invocat, totodată, faptul că în Principalele domenii de activitate ale Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2001, stabilite de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din 13.01.2011 se menționează ca obiectiv prioritar degrevarea judecătorilor de atribuții nejurisdicționale, iar în Strategia de dezvoltare a justiției ca serviciu public în perioada 2010 - 2014 se are în vedere realizarea transferului anumitor atribuții de la judecători la grefieri nu doar în ce privește sarcinile administrative, ci și anumite atribuții jurisdicționale.

Domnul judecător a precizat faptul că nu a fost pregătit să îndeplinească atribuțiile specifice, nu dorește să fie pregătit să îndeplinească aceste atribuții și nici nu dorește să îndeplinească atribuțiile menționate.

Ulterior, domnul judecător lt.col. magistrat Ciuculescu Constantin a făcut următoarele precizări: nu este vicepreședintele instanței militare sau membru în colegiul de conducere, nu deține certificat de securitate pentru a avea atribuții nemijlocite privind protecția informațiilor clasificate, ci doar autorizație de acces la informațiile clasificate la momentul de față la nivelul instanței militare nu este constituită structura de securitate, aspect ce reiese din adresa Ministerului Apărării Naționale - Direcția Instanțelor Militare, prin invocarea art. 85 din H.G. 585/2002.

Domnul judecător a arătat că, în cadrul instanțelor militare există un compartiment de documente clasificate, potrivit art. 116 alin 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, însă acesta este distinct de structura de securitate care se organizează conform Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, și H.G. 585/2002, iar la instanțele militare nu a fost prevăzut în statul de funcții și de personal aprobat prin ordinul comun al Ministrului Apărării Naționale și Ministrului Justiției această structură de securitate, deși ordinul comun a fost emis în anul 2008, ulterior adoptării actelor normative privind protecția informațiilor clasificate.

Domnul judecător a arătat că dispozițiile art. 56 alin 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi interpretate în sensul că instanțele militare ar fi unități militare propriu-zise, conform reglementărilor Ministerului Apărării Naționale. Judecătorul militar înglobează cele două calități, de judecător și de militar activ, într-o funcție unică, de magistrat militar, neexistând două calități distincte, pe de o parte de judecător și pe de altă parte de militar, întrucât în caz contrar ar exista o situație de incompatibilitate în sensul dispozițiilor art. 125 din Constituție.

Domnul judecător a precizat că îi este afectată independența în principal de prevederile art. 33 din. Ordinul nr. _____ privind aprobarea

_____, arătând, totodată, că atribuțiile privind protecția informațiilor clasificate nu ar trebui să fie îndeplinite de judecători, care ar trebui să exercite doar atribuții privind activitatea de judecată.

În consecință, domnul judecător a solicitat a se constata că prin desemnarea sa ca șef al structurii de securitate îi este afectată independența, apreciind că se impune admiterea cererii și, în consecință, Consiliul Superior al Magistraturii să aibă în vedere la avizarea ordinului comun privind aprobarea statelor de funcții și de personal pentru instanțele militare necesitatea de a fi prevăzută expres o structură de securitate, cu precizarea că și pentru instanțele militare s-ar impune ca normele care reglementează protecția informațiilor clasificate aplicabile să fie exclusiv cele din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, și H.G.

Independența judecătorului este consacrată de prevederile art. 124 alin.(3) din Constituția României republicată, care statuează că „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

Principiul independenței judecătorilor presupune ca, în înfăptuirea actului de justiție, judecătorii să nu fie supuși ingerințelor sau presiunilor de orice natură.

Potrivit principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară „Independența justiției este premisa statului de drept și garanția fundamentală a unei drepte judecăți. Judecătorul, prin urmare, va susține și va exemplifica independența sistemului judiciar atât din punct de vedere individual cât și instituțional”. Acest principiu presupune ca judecătorul să își exercite funcția judiciară independent, pe baza aprecierii proprii a faptelor, a interpretării conștiințioase a legii, fără influențe din afară, fără a se lăsa convins, forțat, amenințat, fără a permite amestecul, direct sau indirect, din partea nici unor cercuri, indiferent de motivul unui astfel de amestec, ca judecătorul nu numai că va trebui să nu aibă nici un fel de legături nepotrivite și să nu fie influențat de puterea executivă și de cea legislativă, ci și să fie perceput astfel de orice observator din afară, iar în exercitarea funcției sale juridice, judecătorul trebuie să fie independent față de colegii săi magistrați în legătură cu acele decizii pe care el va trebui să le ia independent.

În Recomandarea nr. CM/Rec(2010)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile (adoptată de Comitetul de Miniștri în data de 17 noiembrie 2010 la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor), avându-se în vedere că în exercitarea atribuțiilor judiciare rolul judecătorilor este esențial în protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și necesitatea de a se promova independența justiției, care este un element inerent al statului de drept și indispensabil pentru imparțialitatea judecătorilor și funcționarea sistemului judiciar, s-a recomandat guvernelor statelor membre ale Consiliului Europei „să ia toate măsurile necesare pentru a respecta, proteja și promova independența și imparțialitatea judecătorilor”.

În acest sens s-a statuat că independența individuală a judecătorilor este garantată de independența sistemului judiciar în ansamblul său.

Măsurile care garantează independența judecătorilor sunt atât cele care definesc statutul judecătorului, precum cele referitoare la selecția și cariera magistraților, cât și cele care asigură, în procesul decizional, posibilitatea de a acționa fără niciun fel de restricție, influență subiectivă, presiuni, amenințări sau interferențe, directe sau indirecte, de a decide imparțial, în concordanță cu interpretarea faptelor și cu respectarea legilor aplicabile speței respective.

S-a statuat astfel că „principiul independenței justiției presupune independența fiecărui judecător în parte în exercitarea funcțiilor judiciare. Judecătorii trebuie să ia decizii în mod independent și imparțial și să poată acționa fără nici un fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare”.

Pe de altă parte, condițiile de muncă trebuie să fie adecvate în așa fel încât judecătorii să-și poată îndeplini în mod eficient atribuțiile, în acest sens impunându-se, pentru a se preveni și reduce supraîncărcarea instanțelor, luarea de măsuri în concordanță cu independența judecătorească, prin care să fie atribuite sarcini non-judiciare altor persoane calificate.

Conform reglementărilor enunțate, conceptul de independență a judecătorilor nu se referă exclusiv la magistrați, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Argumentele expuse de domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin duc la concluzia că, în opinia domnului judecător, afectarea independenței judecătorului nu intervine în sensul individual și cu raportare la activitatea de judecată, ci sub aspectul statutului judecătorului militar, ca urmare a existenței unei relații de subordonare pe linia protecției informațiilor clasificate, în aplicarea măsurilor stabilite de Ministerul Apărării Naționale, ca Autoritate Desemnată de Securitate, privind coordonarea și controlul activităților referitoare la protecția informațiilor secrete de stat.

Reglementările în materia protecției informațiilor clasificate sunt cuprinse în Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, și H.G. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

Conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiile clasificate reprezintă informațiile, datele, documentele de interes pentru

securitatea națională, care, datorită nivelurilor de importanță și consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, trebuie să fie protejate; clasele de secretizare sunt: secrete de stat și secrete de serviciu.

Astfel cum se arată la art. 8 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, protecția informațiilor clasificate vizează: protecția juridică (ansamblul normelor constituționale și al celorlalte dispoziții legale în vigoare, care reglementează protejarea informațiilor clasificate), protecția prin măsuri procedurale (ansamblul reglementărilor prin care emitenții și deținătorii de informații clasificate stabilesc măsurile interne de lucru și de ordine interioară destinate realizării protecției informațiilor), protecție fizică (ansamblul activităților de pază, securitate și apărare, prin măsuri și dispozitive de control fizic și prin mijloace tehnice, a informațiilor clasificate), protecția personalului (ansamblul verificărilor și măsurilor destinate persoanelor cu atribuții de serviciu în legătură cu informațiile clasificate, spre a preveni și înlătura riscurile de securitate pentru protecția informațiilor clasificate), protecția surselor generatoare de informații.

Potrivit art. 25 alin. 2 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiile clasificate, cu toate modificările ulterioare, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale stabilesc, pentru domeniile lor de activitate și responsabilitate, structuri și măsuri proprii privind coordonarea și controlul activităților referitoare la protecția informațiilor secrete de stat, potrivit legii.

Normele de aplicare a Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiile clasificate, cu toate modificările ulterioare, sunt cuprinse în H.G. nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

În sensul prevederilor H.G. nr. 585/2002, prin structură de securitate se înțelege compartimentul specializat în protecția informațiilor clasificate, organizat în cadrul autorităților, instituțiilor publice, agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și al altor persoane juridice de drept public sau privat, iar noțiunea de funcționar de securitate desemnează persoana care îndeplinește atribuțiile de protecție a informațiilor

clasificate în cadrul autorităților, instituțiilor publice, agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și altor persoane juridice de drept public sau privat.

Conform prevederilor art. 29, pentru implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate, în unitățile deținătoare de astfel de informații se înființează, în condițiile legii, structuri de securitate cu atribuții specifice. În situația în care unitatea deține un volum redus de informații clasificate, atribuțiile structurii de securitate vor fi îndeplinite de funcționarul de securitate. Structura de securitate se organizează și se încadrează potrivit legii. Șeful structurii de securitate, respectiv funcționarul de securitate, este un adjunct al conducătorului persoanei juridice sau un membru al consiliului de administrație al unității.

În condițiile art. 40 din același act normativ, în unitățile deținătoare de informații clasificate se organizează compartimente speciale pentru evidența, întocmirea, păstrarea, procesarea, multiplicarea, manipularea, transportul, transmiterea și distrugerea acestora în condiții de siguranță, activitatea acestor compartimente fiind coordonată de structura/funcționarul de securitate.

În conformitate cu dispozițiile art.116 alin.4 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanțele și parchetele militare au în structură compartimente de documente clasificate, dispoziții în acest sens fiind prevăzute și la art. 37 alin. 7 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare.

În condițiile art. 86 alin.(1) din H.G. nr. 585/2002, conducătorul unității care gestionează informații secrete de stat este obligat să asigure organizarea activității structurii de securitate, respectiv a funcționarului de securitate și a compartimentelor speciale pentru gestionarea informațiilor clasificate, în condițiile legii.

Astfel cum se prevede la art. 2 alin.1 lit. e din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanțele militare fac parte din sistemul instanțelor judecătorești prin care se realizează justiția.

Dispozițiile cu privire la instanțele militare sunt cuprinse în capitolul III al Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intitulat „Instanțele militare”.

Potrivit prevederilor art.56 alin.3 din același act normativ, „instanțele militare au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.”

În conformitate cu dispozițiile art. 60, raportat la art. 49-51 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la Tribunalul Militar Teritorial București conducerea instanței este asigurată de președintele instanței, care exercită și atribuțiile colegiului de conducere, în condițiile în care la această instanță nu a putut fi constituit colegiul de conducere, în lipsa acordului unuia dintre cei 3 judecători care funcționează în cadrul instanței militare.

Așa cum reiese din prevederile menționate mai sus, în cadrul instanțelor militare legea prevede expres existența unui compartiment de documente clasificate, a cărui activitate este coordonată de funcționarul de securitate ori de structura de securitate.

Desemnarea domnului judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin ca șef al structurii de securitate a instanței s-a făcut conform prevederilor art. 47 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 12 alin.1 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, dispoziții care statuează că președinții instanțelor desemnează, potrivit legii, judecătorii care urmează să îndeplinească și alte atribuții decât cele privitoare la activitatea de judecată.

Activitatea compartimentelor speciale de documente clasificate vizează, conform prevederilor art. 40 din H.G. nr. 585/2002, „evidența, întocmirea, păstrarea, procesarea, multiplicarea, manipularea, transportul, transmiterea și distrugerea acestora în condiții de siguranță”.

Atribuțiile ce se îndeplinesc de către structura/ funcționarul de securitate sunt prevăzute la art. 31 din H.G. nr. 585/2002, astfel:

„a) elaborează și supune aprobării conducerii unității normele interne privind protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

- b) întocmește programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării instituțiilor abilitate, iar după aprobare, acționează pentru aplicarea acestuia;
- c) coordonează activitatea de protecție a informațiilor clasificate, în toate componentele acesteia;
- d) asigură relaționarea cu instituția abilitată să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;
- e) monitorizează activitatea de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate și modul de respectare a acestora;
- f) consiliază conducerea unității în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;
- g) informează conducerea unității despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;
- h) acordă sprijin reprezentanților autorizați ai instituțiilor abilitate, potrivit competențelor legale, pe linia verificării persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;
- i) organizează activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;
- j) asigură păstrarea și organizează evidența certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate;
- k) actualizează permanent evidența certificatelor de securitate și a autorizațiilor de acces;
- l) întocmește și actualizează listele informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de unitate, pe clase și niveluri de secretizare;
- m) prezintă conducătorului unității propuneri privind stabilirea obiectivelor, sectoarelor și locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate și, după caz, solicită sprijinul instituțiilor abilitate;
- n) efectuează, cu aprobarea conducerii unității, controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate;

o) exercită alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii”.

Dispozițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, și H.G. 585/2002 reprezintă norme generale, ce sunt aplicabile „autorităților, instituțiilor publice și agenților economici care dețin informații clasificate” instanțele de judecată, fiind, în sensul prevederilor art.41 din Legea nr. 182/2002, autorități care dețin informații clasificate.

Conform prevederilor art. 41 alin.2 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, compartimentele speciale de documente clasificate se subordonează conducătorului autorității.

Aceste dispoziții trebuie interpretate în conformitate cu prevederile din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare (art. 46) și din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care statuează că președinții instanțelor iau măsuri pentru organizarea și buna funcționare a instanțelor, în exercitarea activității de coordonare și control având atribuții privind asigurarea și verificarea respectării obligațiilor legale și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate.

În aplicarea prevederilor art. 25 alin. 2 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu toate modificările ulterioare, Ministerul Apărării Naționale, ca Autoritate Desemnată de Securitate a stabilit structuri și măsuri proprii privind coordonarea și controlul activităților referitoare la protecția informațiilor secrete de stat.

În acest sens a fost emis Ordinul Ministerului Apărării Naționale nr.

Potrivit dispozițiilor art. 33 din Ordinul menționat, structura de securitate se subordonează nemijlocit comandantului, iar pe linie de specialitate structuri de securitate ierarhic superioare.

Aceste reglementări au caracterul unor norme speciale în raport de prevederile H.G. nr. 585/2002 și vizează activitățile referitoare la protecția informațiilor secrete de stat pentru domeniile de activitate și responsabilitate ale Ministerului Apărării Naționale.

Subordonarea la care se referă prevederile menționate se referă strict la activitățile privind protecția informațiilor clasificate, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor legale, Ministerul Apărării Naționale este o instituție cu atribuții de coordonare a activității și de control al măsurilor privitoare la protecția informațiilor clasificate.

Domnul judecător a apreciat că acest raport de subordonare pe linie de specialitate față de structura de securitate ierarhic superioară este de natură a afecta independența judecătorului militar.

Problema pusă în discuție vizează însuși statutul magistratului militar, impunându-se, așadar, o analiză a reglementărilor legale sub acest aspect.

Potrivit dispozițiilor art. 74 alin.4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată „judecătorii și procurorii militari sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate”, iar în condițiile alin. 6 al aceluiași articol „acordarea gradelor militare și înaintarea în grad a judecătorilor și procurorilor militari se fac potrivit normelor aplicabile cadrelor permanente din Ministerul Apărării Naționale”

De asemenea, conform art. 2 alin.2 din Hotărârea nr. 554/2006, privind stabilirea numărului maxim de posturi la instanțele militare, gestionarea funcțiilor militare, pe grade militare, se realizează de Ministerul Apărării Naționale, prin structura specializată, potrivit statelor de funcții militare întocmite la nivelul acestui minister.

Art. 8 lit. a din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede printre îndatoririle principale ce incumbă cadrelor militare pe aceea de a respecta prevederile regulamentelor militare și de a executa întocmai și la timp ordinele comandanților și ale șefilor.

Aceste dispoziții sunt aplicabile și magistraților militari, concluzie ce se desprinde din prevederile art. 109 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impunându-se însă a fi coroborate și cu dispozițiile care definesc statutul magistratului.

Plenul apreciază că magistratul militar înglobează atât calitatea de judecător, cât și pe cea de militar activ, având drepturile și obligațiile prevăzute de dispozițiile legale ce reglementează atât statutul magistraților, cât și statutul cadrelor militare. Acolo unde a

fost necesar, legea a prevăzut modalitatea în care se aplică prevederile care definesc statutul de magistrat ori cel de militar activ, cum este cazul răspunderii disciplinare, care se stabilește numai potrivit dispozițiilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (art. 98 alin.2), ori a celor care prevăd dobândirea calității de ofițer activ, acordarea gradelor militare și înaintarea în grad, trecerea în rezervă sau retragere, salarizarea și acordarea drepturilor materiale specifice calității de militar activ, care sunt supuse normelor aplicabile cadrelor permanente din Ministerul Apărării Naționale.

Aceste două calități nu pot fi considerate două funcții distincte, care ar ridica problema incompatibilității în sensul art. 125 alin. 3 din Constituția României, întrucât legea include instanțele militare în sistemul instanțelor judecătorești prin care se exercită puterea judecătorească, în cadrul instanțelor militare funcționând judecători militari, funcție unică, având un statut care include drepturile și obligațiile ce decurg atât din calitatea de magistrat, cât și din cea de militar activ, în condițiile prevăzute de dispozițiile legale.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Hotărârea nr. 554/2006, privind stabilirea numărului maxim de posturi pentru instanțele militare, aprobarea statelor de funcții și de personal și repartizarea posturilor la instanțele militare se fac prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii și al ministrului apărării naționale.

Prin Ordinul comun al Ministrului Justiției (nr. 2.749/24.10.2008) și al Ministrului Apărării Naționale (M.105/23.10.2008), publicat în Monitorul Oficial nr. 729/28.10.2008, emis în temeiul prevederilor menționate mai sus și al dispozițiilor art. 135 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, au fost aprobate statele de funcții și de personal pentru instanțele militare.

Conform acestui ordin, în statul de funcții de la Curtea Militară de Apel este prevăzut la compartimentul de documente clasificate un post, care se încadrează cu categoria de personal „cadre militare active (Sof.)”. Tribunalul Militar Teritorial

București și celelalte instanțe militare nu au prevăzut în statul de funcții un compartiment de documente clasificate și, deci, nici personal corespunzător acestei funcții.

Desemnarea domnului judecător locotenent magistrat Ciuculescu Constantin ca șef al structurii de securitate din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București s-a făcut în temeiul prevederilor art. 47 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată și art. 12 al. 1 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu referire la dispozițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate și HG nr. 585/2002 pentru aprobarea standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

Aspectele invocate de domnul judecător, în sensul că nu deține certificat de securitate pentru a avea atribuții nemijlocite privind protecția informațiilor clasificate, că nu este constituită la nivelul instanței structura de securitate și nu a fost pregătit să îndeplinească atribuțiile specifice, vizează modul în care au fost aplicate prevederile privind protecția informațiilor clasificate sub aspectul constituirii structurilor specifice și îndeplinirii condițiilor legale de către persoanele desemnate cu atribuții privind protecția informațiilor clasificate, împrejurări care nu sunt de natură a afecta, prin ele însele, independența judecătorului și, în consecință, nu prezintă relevanță în cadrul procedurii prevăzute de dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Hotărârea nr. 404/2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

În privința argumentelor invocate de domnul judecător în sensul că nu este vicepreședintele instanței ori membru în Colegiul de conducere pentru a fi desemnat ca șef al structurii de securitate, astfel cum prevăd dispozițiile art. 29 al. 4 din H.G. nr. 585/2002, este necesar a fi avute în vedere aspectele concrete vizând organizarea instanței militare, Tribunalul Militar Teritorial București neavând ocupat postul de vicepreședinte prevăzut în schemă, iar Colegiul de conducere nefiind constituit la nivelul acestei instanțe.

Este de menționat, totodată, faptul că în cadrul instanței funcționează trei judecători, unul îndeplinind funcția de președinte, iar dintre ceilalți doi numai domnul judecător Constantin Ciuculescu deține autorizație de acces la informații clasificate.

Având în vedere atribuțiile pe care trebuie să le îndeplinească structura/funcționarul de securitate, astfel cum sunt prevăzute la art. 31 din H.G. nr. 585/2002, reiese fără echivoc faptul că acestea exced activității de judecată, astfel încât, în mod evident îndeplinirea acestor atribuții nu este de natură să afecteze independența judecătorului în îndeplinirea actului de justiție, să reprezinte o imixtiune în activitatea judecătorului, în sensul prevederilor art. 75 al. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește afectarea independenței sub aspectul statutului judecătorului militar, ca urmare a existenței unei relații de subordonare pe linia protecției informațiilor clasificate, din interpretarea normelor enunțate mai sus se desprinde concluzia că această relație de subordonare vizează o activitate de natură administrativă și este în concordanță cu statut magistratului militar, astfel cum este prevăzut de normele legale în vigoare.

În cadrul verificărilor efectuate în urma formulării cererii de apărare a independenței nu au fost relevate împrejurări concrete care să pună în discuție independența judecătorului, aspectele invocate de domnul judecător Ciuculescu Constantin putând genera dezbateri numai asupra oportunității modificării sau completării dispozițiilor legale care reglementează statutul magistratului militar.

Consiliul Superior al Magistraturii, apreciază că nu există elemente pe baza cărora să se poată conchide în sensul că a fost afectată independența domnului judecător locotenent magistrat Ciuculescu Constantin, astfel încât consider că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la aspectele ce au fost invocate de domnul judecător, care vizează statutul magistratului militar, astfel cum este definit de reglementările în vigoare, de necesitatea de a fi prevăzute în statele de funcții și de personal la instanțele militare posturi corespunzătoare personalului ce îndeplinește atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, precum și degrevarea judecătorilor de aceste atribuții nejurisdicționale, în acord cu Principalele domenii de activitate ale Consiliului Superior al Magistraturii, cu Strategia de dezvoltare a justiției ca serviciu public în perioada 2010 - 2014 și cu reglementările internaționale, Plenul apreciază că acestea exced cadrului

procedurii prevăzute de art. 30 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele expuse, având în vedere prevederile art. 30 alin. 2 teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul urmează să respingă cererea de apărare a independenței formulată de domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București.

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1. Respingerea cererii de apărare a independenței formulată de domnul judecător locotenent colonel magistrat Ciuculescu I. Constantin din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București.

Art. 2. Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare.

Dată în București, la data de 31 mai 2011

Președinte,
Judecător Nicolae Horațius DUMBRAVĂ

